

کد خبر: 138066 تاریخ: 1393/3/5 11:47

حسین موسویان تحلیل کرد: نقش آیت الله خامنه‌ای در جلوگیری از وقوع یک جنگ

وضعیت بسیار خطرناک و حساس شده بود، با بسیج گسترده نیروهای نظامی در طول مرزهای افغانستان، تنها یک قدم با درگیری در جنگی احتمالا طولانی مدت و خونین فاصله داشتیم.

به گزارش نامه نیوز، اخیرا سیدحسین موسویان، عضو پیشین تیم مذاکره‌کننده هسته‌ای ایران کتابی با عنوان «ایران و آمریکا، گذشته شکست‌خورده و مسیر صلح» را در آمریکا منتشر کرده است؛ دیپلمات سابق کشورمان در این اثر به بررسی تاریخ روابط میان دو کشور، ریشه‌ها و عوامل بی‌اعتمادی و خصومت دو کشور در دوران بعد از انقلاب و ارایه "نقشه راه" جامع برای رفع خصومت‌ها و بهبود روابط واشنگتن و تهران پرداخته است.

ترجمه بخشی از کتاب جدید موسویان که نویسنده در اختیار تسنیم قرار داده است در ادامه ارائه می شود:

نقش آیت الله خامنه‌ای در جلوگیری از وقوع یک جنگ

در سال 1992؛ گروه‌های اسلامگرا با سرنگون کردن دولت کمونیست نجیب الله، کابل را فتح کردند. تا آن زمان صحبتی درباره طالبان نبود. آنها بخشی از گروه مقاومت نبودند و هیچ کسی طی جنگ با شوروی چیزی از طالبان نشنیده بود.

در سال 1994؛ بی قانونی، هرج و مرج و جنگ داخلی افغانستان را دربر گرفت. مردم کشته شدند و خانه‌ها ویران شد. هزاران نفر بی خانمان و سرگردان شدند. مردمی که از دو دهه بی ثباتی و جنگ درمانده شده بودند به دنبال فردی بودند- شاید قهرمانی که از سوی خدا فرستاده شده بود- تا نظم و قانون را مستقر کند. پس از 300 سال، طائفه پشتو کنترل بر کابل را از دست داده بود و پایتخت در کنترل ازبک‌ها و تاجیک‌ها قرار گرفته بود که به طور تاریخی رقبای

پشتو ها محسوب می شوند.

در سال 1994، گروه کوچکی از طالبان که از قبایل پشتو بودند، به رهبری یک ملا به نام «محمد عمر» از روستایی در حوالی قندهار یکبارہ سربرآوردند. «ملا عمر» طی دوران مقاومت در برابر شوروی یکی از چشم های خود را از دست داده بود. طالبان طی 2 سال به گروهی مسلح با ده ها هزار مبارز تبدیل شد و در سال 1996 آنها از جنوب افغانستان به شمال تغییر مکان دادند.

در سپتامبر سال 1996 (1375 شمسی) با سقوط کابل، افغانستان به دست یکی از خشن ترین گروه های اسلامی افتاد. مدارس بسته شد؛ زنان و دختران از کارکردن در خارج از خانه ممنوع شدند؛ ورزش، سرگرمی و هرگونه نماد شادی و تفریح گناه قلمداد شد؛ نه تلویزیونی، نه موسیقی، در یک کلام جریان زندگی در افغانستان متوقف شد.

در آگوست سال 1998، طالبان به مزار شریف یورش برد، این شهر شمالی افغانستان یکی از پایگاه های اتحاد شمال بود که مورد حمایت تهران بود. طالبان، دشمن قسم خورده شیعیان، قتل و عامی را در این منطقه به راه انداخت که بیشتر شیعیان هزاره را که فارسی زبان هستند هدف قرار داده بود. طی کشتارهای دسته جمعی آنها به کنسولگری ایران در مزار شریف حمله کردند و 9 شهروند ایرانی از جمله 8 دیپلمات را به قتل رساندند.

این اتفاق موجب شکل گیری مباحث شدیدی در شورای امنیت ملی ایران درباره نحوه واکنش تهران از جمله حمله نظامی به افغانستان برای ریشه کن کردن طالبان شد.

اکثریت اعضای شورای عالی امنیت ملی با اقدام نظامی موافق بودند و تصمیم فراخوان 100 هزار سرباز برای استقرار در مرز با افغانستان گرفته شد. حسن روحانی که در آن زمان دبیر شورای عالی امنیت ملی بود، به همراه برخی دیگر از جمله خردم جزو اقلیت مخالفان دخالت نظامی در افغانستان بودیم.

ایران درکل نمی‌خواهد آغازگر جنگی علیه هیچ کدام از همسایگانش باشد. در این مورد اقلیت (اعضای شورا) معتقد بودند که طالبان نماینده ملت افغانستان نیست. حامیان حمله اما تاکید داشتند که طالبان و القاعده هر دو تهدیدی جدی علیه امنیت ایران، منطقه و حتی کل جهان هستند.

وضعیت بسیار خطرناک و حساس شده بود. با بسیج قابل ملاحظه نیروهای نظامی در طول مرزهای افغانستان، تنها یک قدم با درگیری در جنگی احتمالا طولانی مدت و خونین فاصله داشتیم.

در نهایت، گزارش نهایی درباره وضعیت به رهبر معظم انقلاب ارائه شد. بر اساس تجربه شخصی ام، رهبرانقلاب بیش از 90 درصد از مواقع نظر اکثریت شورای عالی امنیت ملی را و تو نمی کند. بر اساس ماده 176 قانون اساسی، ایشان اختیار و تو کردن تصمیمات شورای عالی امنیت ملی را دارد.

این بار اما، طی تصمیمی تاریخی و هوشمندانه، ایشان علیه دخالت نظامی در افغانستان رای داد. به لطف این تصمیم، از وقوع جنگی خونین ممانعت به عمل آمد. جالب است که چند سال بعد ایران با آمریکا - که به اعتقاد بسیاری از مقامات نظام دشمن قسم خورده ماست- برای سرنگونی طالبان متعصب و خشن همکاری کرد.

تصمیم وارد نشدن به جنگ با طالبان و سپس همکاری با آمریکا برای سرنگونی آنها حاکی از آن است که سیاست خارجی ایران بر اساس احساسات هدایت نمی شود.

<http://namehnews.ir/News/Item/138066/8/138066.html>

لینک مطلب: